

49de Møde.

Mandag den 17. December Kl. 1.

Formanden: Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger (Dyrtidsloven) har afgivet Betænkning og Indstillinger over nævnte Lovforslag. Eksemplarer heraf er omdelte.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917 om Tillægsafgift paa Spiritus og i Lov Nr. 119 af 8. Juni 1912 om Beskatning af Spiritus m. m. har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer vil blive omdelt.

Jeg har modtaget en Henvendelse fra Forretningsudvalget for Landsorganisationen af Brugere (Fæstere, Forpagtere og Lejere) af Bøndergaarde og Huse under danske Herregaarde om Gennemførelse af visse Ændringer i Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveje.

Henvendelsen vil blive tilstillet det angaaende nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Rørdam, Kofoed, Nøhr, P. E. Hansen, Ferdinand Nielsen, Jacob Christensen, Wilmann, Chr. Hansen, Valdemar Olsen, Hegelund-Lange, L. Rasmussen* (Ribe Amts 4de Valgkreds), *Slebsager, Moltesen, Gerud Jensen og Schovelin.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger (Dyrtidsloven).

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 161; Fællesudvalgets Indstillinger i Tillæg B. Sp. 175).

Fællesudvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hauge): Jeg kan anbefale det høje Ting at stemme for det af Fællesudvalgets Flertal stillede Forslag til Udjævning af Uoverensstemmelserne mellem Folketingets og Landstingets Affattelse af Lovforslaget. Disse Uoverensstemmelser gav sig til Kende særlig paa 3 Punkter. Efter Folketingets Affattelse af § 3 blev det Maksimumsbeløb, der var stillet til Raadighed i Dyrtidsloven, 15 Kr., forhøjet til 27 Kr., medens Beløbet efter Landstingets Affattelse kun forhøjedes til 24 Kr. En anden Uoverensstemmelse var den, at efter Folketingets Affattelse kunde Kommunerne frit — dog med Indenrigsministerens Samtykke — anvende Forhøjelsen, altsaa de 12 Kr., helt eller delvis efter Bestemmelserne i Dyrtidslovens § 2 og alligevel opnaa Refusion fra Staten af $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, efter Landstingets Affattelse blev hele Forhøjelsen at anvende efter Dyrtidslovens § 1. Den tredie Uoverensstemmelse var, at efter Folketingets Affattelse blev Udgifterne, der afholdtes efter § 4 til Bispising af uformuende Forældres og Forsørgeres Børn, holdt udenfor det Maksimumsbeløb, der blev fastsat i Loven; efter Landstingets Affattelse gik § 4 helt ud.

Hvis jeg skulde nummerere Uoverensstemmelserne i Forhold til den Betydning, jeg tillægger dem, maatte Nr. 2 blive Nr. 1 og Nr. 1 blive Nr. 2. Man vil se, at Folketingets Flertal har maattet opgive det, som det anser for det vigtigste. Det er sket, fordi Landstinget ikke har været at formaa til at gøre nogen Indrømmelse til det Krav, der har været fremsat her om at yde et Statstilskud af $\frac{2}{3}$ til almindelige Foranstaltninger i Henhold til Dyrtidsloven. Venstre har her været den stærkeste Faktor. Venstre har paa ny overfor Folketinget kunnet dokumentere sin Hovedindflydelse i Landstinget, har kunnet gøre Landstinget, der er sammensat i Henhold til den privilegerede Valgret, til den afgørende Faktor her. Landstingets Affattelse er blevet staaende, Folketingets Flertal har maattet give efter. Vi har maattet bøje os, fordi vi ved ikke at bøje os kun havde den Udsigt, at Lovforslaget bortfaldt, at der ikke kom nogen Revision af Dyrtidsloven, og det kunde vi selvfølgelig ikke udsætte os for. Det vidste Landstinget, og derfor har det været muligt for Landstinget at gennemføre sit Krav paa det her nævnte Omraade.